západní Rakousko a Německo

Účastníci : Zdeněk Kubásek a Petr „Organizér“ Hnyk (baraka), Dana a Míra Koláři, Jana + Peťáček + Lucka Štěpánci, já (pálavy), Peťa „Katamarán“ Winkler a jeho Ducato s vozíkem.

Sobota 21.7.

Cestou na sraz do Zábřeha trefím v bludovském kopci srnce, auto se zdá celé, ale já mám zpoždění. Nakládka se trochu protáhne, ale kolem 5hod vyrážíme přes Brno a Znojmo, kde se naposledy a neúspěšně pokoušíme koupit veselé plasťáčky, tak vezmem alespoň rum (předpověď dost straší). Na poledne už jsme na břehu Traunsee, chytáme se ve druhém kempu, postavíme stany a vyrážíme na ř.Traun. Nasedáme pod wilden Lauffen za mírného krápání, řeka pěkně teče, není těžká, za slunce ideální krajinovka. V Bad Ischlu je vše podle popisů, vůně z kuchyní a mávající rekreanti, ale navíc kolečko (kolečka, kotouč) v řece, pneu ho nadlehčuje, proud tlačí, ale nám neunikne. Je zánovní, pozinkované, nakládáme ho na největší loď a PH si z něj dělá opěrku. Další plavbu zpestří jen (další) zmatený srnec. Lodě jsou zrovna v jednom chumlu když někdo utrousí něco neuctivého o řece. Hned je zde zához s kůly přes celou řeku, z baraky se vyklopí kolečko i posádka, ale vše se dostane zpět a i Zdeňkova noha byla víc špinavá, než odřená. Níž řešíme vysoký stupeň, který jedou jen Kotlíci, výstrahy a zákazy v důsledku výstavby mostu a absenci doprovodného vozidla. Možná nebyla nejlepší domluva, možná nezafungoval praporek, možná jsme byli moc rychlí. Nakonec dorážíme až na konec, povolávám PW, který čeká někde nahoře, a plujeme se podívat na jezero. Dno ostře spadající do temných hlubin byl zážitek, návrat proti nenápadnému proudu také. (4hod, 15oC, 20km, 4%o, I-II, vdčt. Bad Ischl 190cm, Theresienthal 124cm). Velmi krátký večírek.

Neděle 22.7.

Plánovaný Saalach má málo vody, tak obhlížíme spodní Traun : Traunfall, nasedací místo u Kematingu (nepříjemně daleko za zákazem vjezdu) i vysedací před Stadl-Paura, ale déšť je silnější, než náš morál. Tak pokračujeme v přesunu a hledáme zastřešenou vodu, nakonec je to

aquapark ve Wörglu (konec „Kyselé“) s jistým nedorozuměním a postupným objevováním jeho atrakcí (tobogán s loopingem nebyl v provozu). Dojíždíme k Isaru, kde ve velkém kempu Isarhorn u Mittenwaldu stavíme i cirkusák,v noci řádná bouře.

Pondělí 23.7.

Ř.Isar, sedáme v Německu, kousek pod benzinkou, průjezdy ve štěrkovém korytě, před Mittenwaldem dlouho prohlížíme dvojitý stupeň, nakonec se dal, ve městě regulace (za vyššího stavu bude nepříjemná), pod městem už širší, ale pořád pěkný proud, končíme u mostu na začátku kempu, praporek ještě nevychytán. (2,5hod, 10oC, 9km, 6%o, I-II, vdčt. Mittenwald 105cm)

Přesunujeme se k Lechu přes Berwang (kde PW zamířil nahoru a JŠ k rybníku) a visutý most s vosím hnízdem u Namlosu. Kempař Rudi v Häselgehru se ošíval, že čeká 15 stanů, ale nakonec jsme se upíchli vedle, jak jsme později zjistili, sympatických Švýcarů, kteří nám mj. dávali tipy na pěší. Večírek až do 23hod, hrál i Peťáček ! Ještě později dorazilo těch 15 stanů.

Úterý 24.7.

Cestou na vodu jdeme z Holzgau přes visutý most (o dost větší než včera) do cafe Ufa a kolem vodopádu Simms zpět. Ř.Lech jedeme ze Steeg (kousek nad námi sedají Cvoci, co dorazili v noci), štěrkové prahy se ještě daly přejet, od Obergiblen (Bach) je to výživnější, koupu Lucku, která zachrání pivo, pak nám ještě stavaři zakalí vodu, ale u kempu zafunguje praporek. (3hod, 13oC, 22km, 5%o, I-II, vdčt. Steeg 240cm, Griessau 105cm) Protože je pěkně a máme čas, tak jdeme na Doserkapel a Doserfall. (Gajda od Cvoků neznáme, pacoši jsou poznat podle toho, že nezdraví, většina jela dál, později je dovezl bus.)

Středa 25.7.

Abychom využili LechtalAktivCard vyrážíme do hory : lanovkou z Kraichen (Bach) do 1.768mnm a dál už po svých na Jöchspitze 2.226mnm, je nádherně, panoramata, pod námi údolí i včerejší visutý most, paraglajdisti kolem nás, a vycházkou trasou do hospody Bernhardseck se

slovenskou obsluhou, cestou zpět nás rozdělí směrovky ukazující 2hod k horní i spodní stanici lanovky. Skupina S tam doráží opravdu za 2hod, když pozvolné klesání dlouho nevydrželo. Skupina H už čeká dole, buď udělali soudruzi někde chybu, nebo je hnal strach z vypnutí lanovky.

Tuším tento večer se hnala údolím Lechu nahoru bouře, ze které ale spadlo jen pár kapek.

Čtvrtek 26.7.

Balíme se a vyrážíme z kempu na spodní úsek ř.Lech, do Stanzachu je to opravdu svišťák (traverzy u levých záhozů), dál víc krajinovka ve štěrkové pláni, ale pořád rychlý proud, u visutého mostu se kocháme, končíme u mostu před Weissenbachem. (3,5hod, 18km, 6%o, I-III, vdčt. Griessau 100cm)

Přes lákadla po cestě (pevnost Ehrenberg nad Reutte s rytířskými slavnostmi) se spěcháme ubytovat ke Ga-Pa, kemp Schmölz patří pod obec Grainau, přihlašovací systém dá zabrat, ale chytáme slušné místo kousek od řeky vedle skautů. Většina se postupně schází pod záminkou hlídání chlazených nápojů u řeky, kde je přece jen příjemněji. Po přesunu ke stanům se rozvíjí vysoce odborná debata o krvavém měsíci (citelně chybí FH). (Ammer je pod limit, takže zítra bude pěší.)

Pátek 27.7.

Protože GrainauCard je chudá (žádná lanovka zadarmo) volíme Höllentalklamm (vstup 5E) což je kombinace přírody a technické památky, uzounká soutěska se jde zčásti tunely, někde pod přírodní sprchou, zbytky starých a nové vodní elektrárničky, návštěvníci i v těžkých bundách s čelovkami (teplo zde není, tunely jsou ale osvětlené) ale i pár Italek v žabkách a plážových šatičkách. Scházíme se u Höllentalangerhütte 1.387mnm, kde relaxujeme a PH nachází silnější ponožku velikosti 43-46 ukrývající velmi kvalitní a těžkou busolu. Odtud míříme na Kreuzeck 1.651mnm, lanovka dolů za 17E nevyvolává nadšení, většina výpravy se zajde odměnit do osvěžovny, je pěkně, čas netlačí, sestupová trasa se dá volit, až spodní široké cesty jsou hodně prudké. Pak už jen prokličkovat ke kempu. MK dostává geniální nápad jet zítra Loisach přímo z kempu, to nemám moc připravené, tak aktivuji Ešuse a vyrážím na průzkum, při kterém zatmím a prošvihnu poslední večírek. Skauti dnes asi lovili bobříka vy(čerpání?) a jejich spánek nebyl

klidný.

Sobota 28.7

Naposledy balíme a vyrážíme přímo z kempu na ř.Loisach, jez přenášíme vlevo, stupeň Štěpánci zkusí, ale ani oni neprojedou, od jezu na soutok je to tak akorát na projetí, pod soutokem už je to širší řeka, další stupeň má (po prohlédnutí) „šlajsnu“ vpravo, jez ve Farchantu přetahujeme přes korunu a zajímavý rybochod, staví se zde nový most, nasedají zde místní i na pevných s basou nápojů, u mostu v Oberau nasedají místní „rafťáci“, ale my končíme. Před námi je bouřkový mrak a vrchní velení nechce balit za deště. (3hod, 11oC, 12km, 6-3%o, I-II, vdčt. Garmich 78cm, Eschenlohe 125cm)

PW by si dal kávičku, ale benzinky jsou zacpané (některé doslova), tak se Německem prožene a zastaví až na Rozvadově (cca 17h), vracíme se z druhé strany, ale nikdo po cestě nevystoupí, 22:30 otvírám US, ve 23h je zavřeno.

Sumáře :

Ducato najelo 1.850 km, navigace Kotlíci s podporou PH a ZK.

Na vodě cca 81 km. Obtížnost WW1 až 2 (3) za nízkých stavů, slovy nic moc (viz častá poloha JŠ), ale pěkné svezení.

Když to jel jenom někdo, tak to byli Kotlíci, když to jenom někdo nejel, tak ZK+PH.

Dva dni v horách.

Peníze : doprava 2.900 Kč, ubytování 2.500 Kč/osobu.

Padlo 115 oficiálních plecháčků, spolehlivost čárkování 99 %, normální pochyběly, tak PH testoval i veselé varianty.

Oficiální plasťáčky některým posádkám docházely předčasně, citelně chyběly veselé varianty.

Nejlepší : kartáček Kotlíci, domácí sušenky Stela Kubásková, balkánský sýr PW, opalovací krém já.

Korektor automatického překladače (Kehrwassermann) : ZK.

Přítel na telefounu : Ešus, někdo od ZK, Jáňa..

Ověřovatelé zápisu neposlali připomínky.

FWJ al/dys/schiz/aut